

نقش مولفه های اجتماعی و فرهنگی بر ارتقای تعاملات اجتماعی در پیاده

راه ها

داوود درویشی^{۱*}

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد معماری دانشگاه آزاد سنندج، Art_traffic@yahoo.com

چکیده

در این نوشتار به چگونگی اثرگذاری مولفه های شکل دهنده مفهوم پیاده مداری در فضای شهری برای رسیدن به میزان متناسبی از مشارکت شهروندان در شکل گیری مفهوم تعامل اجتماعی می پردازیم. به پیشینه موضوع و نحوه رخ داد آن در جغرافیای مختلف پرداخته ایم و با فرض اثرگذاری بلافاصله مولفه های محیطی در پرداختن به شیوه پیاده راه سازی و با مرجع قراردادن حرکت پیاده در فضای شهری به مناسبت ها و محدودیت های محل وقوع اثر می پردازیم. هدف پژوهش بهینه کردن نحوه برخورد با مفهوم پیاده راه و نوع نگاه ما به شهر به عنوان کالبد حیات شهری و اثر بخشی آن در نوع تعامل و مشارکت شهروندان هست. در چارچوب نظری پژوهش خود به متغیرهای مختلف به وجودآورنده آن پرداخته ایم و چگونگی تاثیر این متغیرها را با کمک روش پژوهش کیفی خود و هم سنجی عوامل در کنار هم به مقایسه گذاشته ایم. در نهایت امر و با توجه به روش پژوهش درج شده در ساختار پژوهش خود بیشتر به مقایسه و توصیف و تفسیر موارد مهم مطرح شده پرداخته ایم تا در تحلیل داده های کیفی خود بتوانیم نقش متغیرهای کلیدی به وجود آورنده مفهوم پیاده راه را با هم مقایسه کنیم و برون دادی از تمام این موارد داشته باشیم.

واژه های کلیدی: فضای شهری، پیاده راه، تعامل اجتماعی، کیفیت فضایی

۱- مقدمه

در برنامه ریزی شهری شبکه های حمل و نقل و ارتباطی همراه با کاربری مسکونی بیشترین سطح فضای شهری را اشغال نموده و علاوه بر شکل دهی به فرم و ساختار شهر نقش مهمی در اتصال و ارتباط فضا و کاربری های شهری به یکدیگر نیز بر عهده دارند. اهمیت شبکه ارتباطی در برنامه ریزی و طراحی شهری به گونه ای است که نمی توان آن را منفک از یکدیگر دانست، زیرا کلیه فعالیتهای ساکنان یک شهر اعم از فعالیتهای بازرگانی، فرهنگی، اداری و تفریحی بستگی کامل به شبکه ارتباطی دارد. از طرف دیگر، شکل گیری بافت یک شهر ارتباط مستقیم با شبکه معابر آن دارد؛ بطوری که نوع هر یک از این بافت ها متأثر از شکل گیری خیابانها در داخل شهر است. توسعه خیابان های عریض با حاکمیت خودرو و غفلت از فضای باز جمعی از جمله اثرات تفکرات مدرنیسم در دهه های گذشته بوده است، آنچه از دیدگاه حمل و نقل و ترافیک در بافتهای گوناگون اهمیت پیدا می کند، ویژگی های حرکت، دسترسی و کارایی سیستم های گوناگون حمل و نقل، ایمنی و هزینه های مرتبط با این سیستم ها است. نظام حمل و نقل و ترافیک به عنوان بخشی از فعالیت های شهری بیان کننده پویایی و حیات یک مجموعه شهری است. هدف اصلی پژوهش بررسی و ارائه راهکارهای موثر به منظور مناسب سازی مسیرهای پیاده شهری در راستای تعاملات اجتماعی شهروندان می باشد [۱].

۲- ضرورت و اهمیت مساله